

sige et Par Ord. Den højtærede Regering har bebudet Optagelse inden ret længe af et Laan til den endelige Ordning af Landmandsbankens Forhold. Jeg vil haabe, at den høje Regering ikke blot tænker paa Optagelse af et Laan i den Anledning, men ogsaa overvejer, hvorledes Midlerne skal tilvejebringes til Forrentning og en forholdsvis hurtig Afdragning af dette Laan. Naar der skal gøres op med den økonomiske Ulykke, som Landmandsbanken har betydet for Staten, bør der ogsaa gøres op i den Forstand, at de Byrder, som Statens Tab vil betyde for Befolkningen, bliver afviklet indenfor en rimelig Tid og paa en Maade, som den almindelige Befolkning kan være tjent med. Jeg kunde tænke mig, at naar den højtærede Finansminister har ønsket at opretholde disse Afgifter paa deciderede Luksusvarer i de kommende tre Maaneder, staar dette ogsaa i Forbindelse med Overvejelsen af Spørgsmaal, der knytter sig til, hvad jeg her har nævnt. Men maaske vil den højtærede Minister udtale sig herom.

Jeg vil gerne samtidig sige, at jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister under de Overvejelser, som nu kommer til at staa paa vedrørende de Afgifter, der her er foreslaaet, samtidig vil tage op til Overvejelse Spørgsmaalet om, hvorvidt den forhøjede Afgift paa Luksusøl, som efter den gældende Lov endnu gælder indtil 31. Januar 1927, helt eller delvis bør opretholdes.

Endnu vil jeg gerne knytte en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Udtalelser. Det ærede Medlem var, saa vidt jeg forstod, bekymret for, at disse to Millioner Kroners Lettelse i Skattebyrden ikke indtraf straks. Jeg for min Del havde i og for sig ikke tænkt mig, at Opgaven var først og fremmest den at begynde med Skattenedsættelse vedrørende Silke, Pelsværk og Vin. Men jeg vil dog gerne føje til, at hvis det ærede Medlem i den Tid, der foreligger inden anden Behandling af Lovforslaget, kan faa Tid til, som han nævnte, at foreslaa tilsvarende Nedsættelse paa andre indirekte Afgifter, som hviler paa det almindelige Forbrug, da er det en Tanke, som har vort Partis Sympati, og som vi ogsaa, naar vi faar det nærmere at se, er rede til at støtte. Men hvis det er

det ærede Medlems Mening, skulde jeg dog tro, at det vil blive nødvendigt at gaa til en Forhandling derom i et Udvalg. I saa Tilfælde er vi fra vor Side rede til at støtte denne Tanke.

Willesen: Da Retsforbundets Repræsentanter i Dag for første Gang tager Ordet i det danske Folketing, vil jeg til Indledning ganske kort skitsere de politiske Principper, hvorefter vi tænker os at deltage i Lovgivningsarbejdet.

Over Indgangen til denne Sal staar skrevet: Med Lov skal man Land bygge. Vi vil dertil føje, at paa Rettens Grundsætninger skal man Lov bygge. Vi vil se som vor første Opgave at prøve fremsatte Lovforslag efter Retsmoralens Grundsætninger, idet det er vor Overbevisning, at en saadan Prøvelse efter Retsmoralens og Retfærdighedens Grundsætninger maa gaa forud for en Prøvelse efter Hensigtsmæssigheden, ogsaa naar disse Grundsætninger gaar paa tværs af alle Parti- og Klasseinteresser.

Med Hensyn til specielt de her foreliggende Lovforslag gælder det samme, som blev sagt før af det ærede Medlem Hr. Axel Dam om Lovforslaget om Guldindløseligheden, at der ingen som helst Tid har været for de nyvalgte Tingmænd til at sætte sig ind i dem. Jeg vil derfor kun ganske kort pege paa, at efter vor Opfattelse gælder om Tolden dette, at den i sit Væsen er stridende imod Retsmoralens og Retfærdighedens Grundsætninger, idet den bevirker en Indskrænkning i Skatteborgernes moralske Ret til at anvende deres Indtægter efter deres personlige Tykke. Og tillige mener vi, at disse Lovforslag maa virke imod deres Hensigt. Vi ser nemlig ikke rettere end, at naar det i Tobaksarbejdernes Henvendelse til den højtærede Finansminister ifølge Dagspressen betones, at en Hovedhindring for, at denne Industri kan komme til at arbejde under sundere Kaar, er det høje Prisniveau for Tobakken, maatte den modsatte Vej af den, som her er foreslaaet, være den rette, nemlig at nedsætte Tobaksbeskatningen, saaledes at Købeevnen kunde stimuleres. Derfor er det vor Overbevisning, at dersom den højtærede Finansminister var gaaet den modsatte Vej af den her foreslaaede, vilde han være gaaet den rette Vej.